

stiny nejen útraty jakýchkoliv jiných mobilárních i immobilárních exekucí, nýbrž také naopak při exekuci na svršky mohly by býti uplatňovány značné útraty exekucí immobilárních, se kterými zástavní věřitelé ani v tom ani v onom případě počítati nemohli a které by rozpočetní podstatu mohly úplně vyčerpati. V tomto směru tedy neprávem první soud přiznal stejné pořadí s jistinou i útratám mobilárních exekucí a právem naproti tomu vyslovil rekursní soud, že se tak státi nemělo.

Čís. 5088.

Promlčení podle Šu 6 a) zákona o automobilech počíná teprve, když vědomost o rozsahu škody jest úplnou.

Poškozený zaměstnanec má právo na své úrazovým zákonem mu zaručené nároky proti pojišťovně bez ohledu na to, zda se jich vůči osobě k náhradě povinné vzdal čili nic, pojišťovna pak má bez ohledu na vzdání se poškozeného náhradní nárok za důchody poškozenému vyplacené dle úrazového zákona. Vzdání se poškozeného může mítí platnost jen ohledně onoho dalšího nároku, na nějž má poškozený právo po uspokojení pojišťovny dle Šu 47 odst. 2 úraz. zák.

(Rozh. ze dne 3. června 1925, Rv I 650/25.)

Zřízenec elektrických podniků Antonín K. byl, čistě za mlhy koleje elektrické dráhy, zasažen automobilem žalované společnosti a poraněn. Žalující úrazová pojišťovna uznala úraz K-ův za podnikový a přiznala mu důchod 85%ní. Proti žalobě, již domáhala se na žalované společnosti a šoféru náhrady toho, co poskytla Antonínu K-ovi, namítli žalovaní, že žalobní nárok byl uplatňován teprve 17. června 1924, tudíž až po uplynutí šestiměsíční lhůty Šu 6 zákona o automobilech, jednak že Antonín K. se vzdal vůči žalované společnosti nároku na náhradu. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** uznal žalobní nárok důvodem po právu, **o d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil. **N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelé uplatňují jako dovolací důvody vadnost odvolacího řízení, rozpor se spisy a nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 2, 3 a 4 c. ř. s.), leč neprávem. I kdyby šlo o promlčení podle Šu 6 písm. a) autom. zák., počíná toto teprve od té doby, kdy poškozený dozví se 1. o úrazu jej poškodivším, 2. o jménu a bydlišti osoby k náhradě povinné a 3. o výši škody, při čemž vědomost o škodě a jejím rozsahu musí býti úplná (srv. rozh. n. s. sb. čís. 2607). Nehledíc ani k tomu, že první soud zjistil, že žalobkyně dozvěděla se o tom, že první žalovaná jest majitelem auta, úraz způsobivšího, teprve dne 14. března 1924, nebyla splněna podmínka promlčení ad 3. Úraz nastal 3. prosince 1923, žaloba podána 17. června 1924. Dle dat výpočtu škody v žalobě uvedených a žalovanými nepopřenyh byl poškozený dělník K. v léčení do 22. ledna 1924 a v době žaloby nebylo jisto, jak dlouho bude mu

ještě placen důchod poléčební, pravoplatně ještě ani nestanovený. Žalobkyně tedy ani před 22. lednem 1924 a ani ještě v době žaloby nevěděla o pravé výši škody, jež jí z úrazu vzejde, rovněž poškozený sám. Za toho stavu nelze o promlčení dle §u 6 autom. zák. vůbec mluvit. Nárok z úrazu poškozeného dělníka K-a tkví ve veřejném právu a týž má právo na své zákonem úrazovým mu zaručené nároky proti žalující pojišťovně bez ohledu na to, zda se jich vůči osobě, k náhradě povinné vzdal — čili nic (§ 1, 5, 6, 29, 30, 31, 41, 43 odst. 2 a 44 úraz. zák.), právě tak jako pojišťovna má bez ohledu na to náhradní nárok na důchody poškozenému dle zákona úrazového vyplacené. Vzdání se poškozeného by mohlo míti platnost jenom ohledně onoho dalšího nároku, na nějž má poškozený právo po uspokojení pojišťovny dle §u 47 odstavec druhý úraz. zák.

Čís. 5089.

Rozsudek o žalobě na oduznání manželského původu působí absolutně, nikoliv pouze mezi vlastními stranami sporu.

Byl-li pravoplatným rozsudkem manželský původ dítěte oduzán, nejsou osoby, jichž se po stránce majetkoprávní může dotknouti zjištění tohoto rodinného stavu, oprávněny, by ve formě žaloby na zjištění manželského původu zvrátily pravoplatnost onoho rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 3. června 1925, Rv II 261/25.)

V předchozím sporu bylo vyhověno žalobě nezl. Ervína G-a, by bylo zjištěno, že se narodil mimo manželství Konráda a Anny G-ových. Když v napotom zavedeném trestním řízení byla Anna G-ová odsouzena pro křivé svědectví ve sporu o oduznání manželského původu, podal opatrovník nezl. Ervína G-a žalobu o obnovu řízení ve sporu o oduznání manželského původu. Žaloba ta byla pro opozděnost odmítnuta. Nezletilý Ervín G. žaloval pak Adolfa A-a o uznání nemanželského otcovství a placení výživného. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se Adolf A. zjištění, že nezl. Ervín G. narodil se v manželství Konráda a Anny G-ových. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Důvod y: Žalobce, jenž jest rodině Konráda G-a úplně cizím, není oprávněn ani manželské otcovství Konráda G-a, pokud se týče nezl. Ervína G-a popírat ani žádati, by bylo uznáno (§§ 157, 158, 159 obč. zák.). Je-li určitý rodinný poměr veřejnými listinami prokázán, trvá nejen mezi členy rodiny, nýbrž také vůči všem třetím osobám. Totéž platí také tehdy, když následkem statusové žaloby jednoho člena rodiny nastane změna. I tato změna působí proti všem a má absolutní účinek. Dle názoru, panujícího v literatuře (Unger: Soukromé právo II. str. 676, Krainz: System III. vyd. § 170 str. 456, Husarek: v časopisu Grünhuta sv. XX. str. 668, n. 13 atd.), kterýžto názor jest plně odůvodněn v zájmu veřejnosti, správnosti matrik a jiných na osobní poměry státních občanů se vztahujících výkazů, má rozsudek o právních poměrech rodinného práva, obzvláště o manželském a nemanželském původu, absolutní platnost a působí pro všechny a proti všem, jelikož by se jinak